

МОТИВИ към присъда № 1 от 07.03.2024 г. по НЧХД № 252/2023г. по описа на Районен съд
-Средец, III-ти наказателен състав.

Срещу подсъдимата Н. П. М., ЕГН *****, е подадена тѣжба от М. Г. А., ЕГН *****, в която се твърди, че на 27.09.2023г. в гр.Средец спрямо последната е извършено престъпление по чл. 148, ал.1, т.1, вр.чл. 146, ал. 1 НК и по чл.148, ал.2, вр. ал.1, т.1, вр. чл.147, ал.1 от НК.

На осн. чл. 45 от ЗЗД е предявен иск, с който се претендира да бъде осъдена подсъдимата да заплати обезщетение за причинените от престъпленията неимуществени вреди в общ размер на 1000 лв., ведно със законната лихва от деня на увреждането до окончателното изплащане на сумата.

Гражданският иск, предявен с тѣжбата е приет за съвместно разглеждане в наказателното производство и тѣжителят М. А. е конституирана като граждански ищец.

Съдебното производство протече по общия ред, като съдът събра всички допустими, относими и необходими доказателства, посочени от страните. Подсъдимата М. дава обяснения, отрича да е отправяла процесната обида, като потвърждава, че е разпространила процесното позорно обстоятелство от личния живот на тѣжителката, което и станало известно от друг хора. Сочи, че тѣжителката я е обиждала и тормозела, поради което иска да бъде призната за невиновна.

В хода на съдебните прения частният тѣжител М. А., чрез пълномощника адв.Ч., поддържа тѣжбата и гражданския иск, като счита, че същите са основателни. Претендират се разноси.

Защитникът на подсъдимата – адв. Ж. заявява, че обвинението не е доказано. Излага аргументи в тази насока.

Съдът, след като обсъди събраните доказателства и доказателствени средства поотделно и в тяхната съвкупност и в съответствие с разпоредбите на чл. 13 и чл. 18 НПК, намери за установено следното:

От фактическа страна:

Подсъдимата Н. П. М., с ЕГН *****, е родена на 18.07.1985г. в гр. Карнобат, живуща в гр.Средец, ул.“*****”. Тя е българка, българска гражданка, без образование, неомъжена, неосъждана, безработна.

Подсъдимата съжителства на семейни начала от 19 години с брата на тѣжителката -Б.Б.А.. Същата не страда от психично заболяване и не се води на отчет в ЦПЗ-Бургас.

На 27.09.2023г. около 08.30-09.00ч. в магазин за хранителни стоки „Дружба“, находящ се в гр.Средец, в който работила тѣжителката М. А., влязла подсъдимата Н. М. и започнала да вика на тѣжителката. Нарекла я „к****А“ и и казала „Е.... се с шефа“, както и че заради нея не може да влезе в магазина да пазари. Тѣй като това се случило пред колегите на тѣжителката- свидетелките С.Б., Д.Ч.,С.Б. и клиенти на магазина, на тѣжителката и станала много неудобно, почувствала се зле и се разстроила, но нищо не отвърнала на подсъдимата, само и казала да не вика. За случилото се узнала и управителката на магазина свид.К. Т.- съпруга на собственика, която прегледала записите от видеокамерите и се уверила в споделеното и от персонала.

Изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от доказателствата и доказателствените средства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, както следва:

От гласните доказателствени средства: от показанията на свидетелите С.Б., Д.Ч., С.Б., свид. К. Т., частично от показанията на подсъдимата.

От писмените доказателства: свидетелство за съдимост, писмо на ЦПЗ Бургас с изх.№ 418/14.02.2024г. , писмо на РУ на МВР-Средец с изх.№ 269000-793/20.02.2024г.

Така установената фактическа обстановка се оспорва от подсъдимата само в частта на отправената обида „к****А“ , която отрича да е казала.

По доказателствата:

Във връзка със свидетелските показания съдът следва да отбележи, че кредитира изцяло показанията на разпитаните свидетели по отношение на събитията, протекли на 27.09.2023г. Техните възприятия се характеризират с изчерпателност, конкретност и последователност. Трите свидетелки -очевидци С.Б., Д.Ч. и С.Б. ясно заявяват какви точно реплики са чули да изрича подсъдимата на процесната дата, както и че репликите на подсъдимата са били насочени към тъжителката, така и че последната ги е възприела и се е почувствала унижена и оскърбена от тях. Отделно и трите свидетелки категорично сочат, че подсъдимата е казала на тъжителката пред тях „Е.... се с шефа“, което обстоятелство само по себе си се явява позорно, доколкото е свързано с личността на тъжителката и е от естество да накърни нейното добро име в обществото и се явява неистинско, предвид това, че не е оборена предвидената в закона презумпция. Съдът не намира основателна причина да не се довери на изложеното от тези свидетели, като не приема изложеното от защитата, че техните показания са заинтересовани. Действително същите са в служебни отношения с тъжителката, но показанията на тези свидетели са непротиворечиви и кореспондиращи помежду си, както и с показанията на управителя на магазина -свид.К. Т., която не е присъствала на инцидента, но се е намирала в близост и е възприела случилото се от подчинените и, след преглед на записите от видеокамерите, поради което съдът ги отчита като достоверни.

Обясненията на подсъдимата, че не е отправяла обида , наричайки частната тъжителка „к****А“ на процесната дата , съдът възприема като защитно средство от нейна страна, а не доказателствено такова, тъй като показанията ѝ противоречат на показанията на останалите свидетели по делото. За соченото от подсъдимата обстоятелство, че е тормозена и обиждана на процесната дата от тъжителката , не са представени каквито и да е доказателства.

Съдът кредитира и всички писмени доказателства приложени в процеса. Те не са оспорени по предвидения за това ред от страните и са приобщени надлежно по делото, като изложеното в тях намира подкрепа във вече обсъдените и кредитирани свидетелски показания, поради което и съдът ги цени като достоверни.

Предвид изложеното съдът намира, че тъжителката не е отвърнала на подсъдимата, нито си е позволила на свой ред да я обиди или наклевети.

Вследствие на оправените обиди тъжителката А. се почувствала унижена и оскърбена, а вследствие отправената клевета е било накърнено и доброто и име в обществото .

От правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 303, ал. 2 НПК, за да постанови осъдителна присъда, съдът следва да установи по несъмнен начин, както авторството на инкриминираното деяние, така и всички признаци от фактическия състав на престъплението.

С оглед приетата по-горе фактическа обстановка, настоящият състав счита, че подсъдимата е осъществила от обективна и субективна страна всички признаци на състава на престъпленията по чл. 148, ал.1, т.1 , вр.чл. 146, ал. 1 НК и по чл.148, ал.2, вр. ал.1 , т.1 , вр. чл.147, ал.1 от НК.

От обективна страна:

На 27.09.2023 г. в магазин за хранителни стоки „Дружба“, находящ се в гр. Средец,

ул. „Васил Коларов" 94, казала нещо унизително за честта и достойнството на М. Г. А., ЕГН *****, в нейно присъствие, като я нарекла "к****А" и обидата е нанесена публично, поради което и на основание чл.148, ал.1, т. 1 , вр. чл.146, ал.1 от НК .

На 27.09.2023 г. в магазин за хранителни стоки „Дружба", находящ се в гр. Средец, ул. „Васил Коларов" 94, разгласила позорно обстоятелство за М. Г. А., ЕГН *****, като казала "Е**** *И" и клеветата е нанесена публично, поради което и на основание чл.148, ал.2, вр. ал.1, т. 1 , вр. чл.147, ал.1 от НК .

Подсъдимата е извършила изпълнителното деяние на престъплението „обида“ с активни действия като е изрекла по адрес на пострадалата думата: "к****А" . Тази дума еднозначно се възприема от господстващото обществено мнение, като груба, оскърбителна и с подчертано негативно значение и несъмнено е от естество да засегне чувството за собствено достойнство и положителната самооценка на тъжителката, която в конкретния случай не е дала какъвто и да е повод на подсъдимата да я обижда. Няма съмнение, че посочената обида се възприема като такава с цинично и негативно значение, изричането, на която безспорно цели унизяване на адресата и засягане на достойнството му, което в случая се е случило публично -в присъствието на още три лица, като за съставомерността на деянието не е необходимо мястото да е публично.

В конкретния случай е налице и другият изискуем признак от обективна страна – деянието да е извършено в присъствието на пострадалия и той да е възприел непосредствено изреченото, което в случая е налице. Видно от изложеното в тъжбата и от показанията на разпитаните свидетели обидата е била възприета от тъжителката А. непосредствено след нейното изричане, поради което и този признак от обективна страна е налице.

От субективна страна, деянието е извършено виновно, при форма на вината "пряк умисъл" по смисъла на чл. 11, ал. 2 предл. първо от НК. Интелектуалната страна на умисъла обхваща съзнаване от страна на подсъдимата, че думите и изразите, отправяни по отношение на тъжителя са обидни, както и че чрез изричането им същата ще засегне достойнството му, но от волева страна подсъдимата е искала обидата да достигне до адресата си и по този начин да засегне достойнството на тъжителя. В съзнанието на подсъдимата преди и по време на осъществяване на деянието са съществували конкретни представи, че използваните думи и изрази са цинични, груби и унизителни за достойнството на човек, че съдържанието им ще бъде незабавно възприето от тъжителя, присъстващ на мястото на деянието и от другите присъстващи лица и с положителност тъкмо в това се е състоял желаният от подсъдимата ефект от избраното поведение.

Подсъдимата е извършила изпълнителното деяние на престъплението „клевета“ с активни действия като е разпространила устно по адрес на пострадалата неистинско позорно обстоятелство, а именно , че същата има интимни отношения с началника си. Позорното обстоятелство в случая се отнася до личния живот на тъжителката. В случая не е оборена законовата презумпция, че позорното обстоятелство е неистинско, поради което деянието е съставомерно. Клеветата в случая е отправена публично и е станала достояние на още три лица, освен пострадалата. С този факт деянието е довършено, като не е необходимо присъстващите да са повярвали на твърденията на подсъдимата или да са настъпили каквито и да е други вредни последици.

От субективна страна, деянието е извършено виновно, при форма на вината "пряк умисъл" по смисъла на чл. 11, ал. 2 предл. първо от НК. Интелектуалната страна на умисъла обхваща съзнаване от страна на подсъдимата, че разгласяването на процесното обстоятелство има позорен за тъжителката характер , като същата е съзнавала, че то става достояние на три лица, като е съзнавала неистинността на същото.

По вида и размера на наказанието:

Наличието на множество престъпления изключва приложението на чл.78А от НК.

За престъплението по чл. 148, ал.1, т.1 , вр.чл. 146, ал. 1 НК законът предвижда наказание "Глоба" в размер от петстотин до десет хиляди лева и "Обществено порицание".

При определяне на конкретния размер на наказанието съдът отчете както отегчаващите, така и смекчаващите отговорността обстоятелства. В полза на подсъдимата следва да се оцени фактът, че за същата няма данни за предишни противоправни прояви, както и че оказва съдействие за изясняване на обективната истина. Отегчаващи отговорността обстоятелства извън правната квалификация съдът не отчете.

С оглед всичко гореизложено, а и отчитайки имущественото състояние на подсъдимата- същата е безработна и безимотна, съдът счита, че размерът на наказанието следва да се определи при превес на смекчаващите обстоятелства, в минималния размер, предвиден в закона, а именно – "Глоба" в размер на 500 лева., както и да се наложи предвиденото кумулативно наказание- обществено порицание, което да се изпълни чрез поставяне на присъдата на таблото за съобщения в Община Средец за срок от един месец.

За престъплението по чл. 148, ал.2 вр. ал.1, т.1 , вр.чл. 147, ал. 1 НК законът предвижда наказание "Глоба" в размер от хиляда до петнадесет хиляди лева, както и "Обществено порицание".

При определяне на конкретния размер на наказанието съдът отчете както отегчаващите, така и смекчаващите отговорността обстоятелства. В полза на подсъдимата следва да се оцени фактът, че за същата няма данни за предишни противоправни прояви, както и че оказва съдействие за изясняване на обективната истина. Отегчаващи отговорността обстоятелства извън правната квалификация съдът не отчете.

С оглед всичко гореизложено, а и отчитайки имущественото състояние на подсъдимата- същата е безработна и безимотна, съдът счита, че размерът на наказанието следва да се определи при превес на смекчаващите обстоятелства, в минималния размер, предвиден в закона, а именно – "Глоба" в размер на 1000 лева, както и да се наложи предвиденото кумулативно наказание- обществено порицание, което да се изпълни чрез поставяне на присъдата на таблото за съобщения в Община Средец за срок от един месец.

Настоящият състав счита, че така индивидуализираното наказание в най-голяма степен би постигнало целите, заложи в закона и би допринесло за поправяне и превъзпитание на подсъдимата към спазване на законите и добрите нрави, като същевременно ще въздейства предупредително върху нея и възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото.

На основание чл.23, ал.1 от НК съдът определи едно общо най-тежко наказание измежду наложените , а именно "Глоба" в размер на 1000 лева, като присъедини към него наложеното кумулативно наказание- обществено порицание, което да се изпълни чрез поставяне на присъдата на таблото за съобщения в Община Средец за срок от един месец.

Тъжителката претендира заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди в резултат на нанесените обида и клевета в общ размер на 1000 /хиляда/ лв.

По делото безспорно се установи, че на процесната дата -27.09.2023г. подсъдимата е отправила обида и е разпространила клевета по отношение на частната тъжителка публично, с което е засегнала честта и достойнството ѝ и е накърнила доброто и име.

Съдът съобразявайки се с вида и характера на отправените обида и клевета, отчитайки и задължителните указания, дадени в ППВС 4/1968 г., съобрази интензитета на засягане на душевната сфера на пострадалия, както и причинения стрес, дискомфорт, омерзение и болка. Безспорно отправянето на обиди и клевети публично е довело до негативни преживявания у пострадалата. В тази връзка всички свидетели сочат, че пострадалата се е чувствала силно разстроена. Всичко това сочи на неправомерно засягане на неимуществената и сфера, което следва да бъде справедливо обезщетено от подсъдимата.

В този контекст съдът намери гражданския иск за обезвреда на неимуществените вреди вследствие извършените престъпления по чл. 148, ал.1, т.1 , вр.чл. 146, ал. 1 НК и по чл.148, ал.2, вр. ал.1 , т.1 , вр. чл.147, ал.1 от НК за основателни и доказани в размера , в който са предявени.

Предвид изложеното съдът осъди подсъдимата Н. М. да заплати на М. А. сума в размер на 500/петстотин/лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди в резултат противоправното й деяние по чл. 148, ал.1, т.1 , вр.чл. 146, ал. 1 НК и сума от 500 лева за противоправното й деяние по чл.148, ал.2, вр. ал.1 , т.1 , вр. чл.147, ал.1 от НК, ведно със законната лихва, считано от 27.09.2023 г. до окончателното й изплащане. Съдът счита, че определеното обезщетение съответства на разпоредбата на чл. 52 ЗЗД за справедливост.

Във връзка с изложеното, съдът осъди подсъдимата Н. М. да заплати ДТ върху уважения граждански иск в размер на 100 лв. в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС -Средец / по 50 лв. за всеки от разгледаните и уважени граждански искиове/.

Във връзка с направеното искане за присъждане на направените по делото разноси, съдът, на основание чл.189, ал.3 от НПК, осъди подсъдимата Н. М. да заплати на М. А. направените по делото разноси в размер на 430 лева, от които държавна такса - 30лева и платено адвокатско възнаграждение -400 лева.

По изложените мотиви съдът постанови присъдата си.

Районен съдия: